

Rješenje siromaštva i gladi

Ako niste nikad gladni, ne možete znati Boga. Kad ste gladni, možete biti najbliže Bogu. Kad ste gladni i kad možete ponizno gledati svaku osobu koju srećete kao da je blizak član obitelji kojem želite pomoći, tad ćete najvjerojatnije biti nahranjeni. U takvim situacijama, važno je zadržati toplo srce ispunjeno dobrotom.

Pitanje gladi nije pitanje vezano uz nerazvijena područja svijeta. Čak i u Sjedinjenim Državama, koje uživaju u jednom od najvećih standarda života u svijetu, postoje ljudi koji su pothranjeni i gladni. Kada sam došao u Sjedinjene Države, jedan od mojih prvih projekata bio je kupnja kamiona koji su se koristili za distribuciju hrane gladnima.

Situacija u siromašnim zemljama je neusporedivo gora. Kad gledam na svjetsku situaciju, osjećam da je najveći problem osigurati dovoljno zaliha hrane. Problem hrane ne smije se ni na trenutak zapostaviti. Čak i sad, nekih dvadeset tisuća ljudi diljem svijeta svaki dan umire od gladi. Ne možemo si dozvoliti da budemo ravnodušni samo zato što mi i naše obitelji nismo suočeni s gladi.

No, samo distribuiranje zaliha hrane ne će riješiti pitanje gladi. Potreban je temeljitiji pristup tom problemu. Mislim na dvije temeljne i konkretne metode.

Prva je osigurati po niskoj cijeni dovoljno zaliha hrane, a druga je dijeliti tehnologiju koju ljudi mogu upotrijebiti da sami prevladaju glad.

Pitanje hrane donijet će čovječanstvu vrlo ozbiljne teškoće u budućnosti. Ne možemo izgraditi svijet mira, a da prvo ne riješimo pitanje hrane. Dovoljna količina hrane za cijelu svjetsku populaciju ne može se proizvesti na ograničenim obradivim površinama koje su trenutno dostupne. Rješenje tog problema moramo tražiti u oceanima. Oceani imaju ključ za rješenje problema hrane u budućnosti. To je razlog zašto sam u nekoliko zadnjih desetljeća započeo pionirski rad na oceanima.

Na Aljaski se oslić manji od četrdeset centimetara koristi kao gnojivo. Od njega bi se moglo napraviti divno jelo, ali ljudi ne znaju kako ga pripremiti pa ga koriste samo za gnojivo. Prije dvadeset ili trideset godina, mogli smo pitati Zapadnjake da nam daju rep vola i dali bi nam ga besplatno. Korejcima se jako sviđa hrana pripremljena od kostiju ili goveđih iznutrica, ali neki Zapadnjaci ne znaju da je to jestivo.

Isto vrijedi i za ribe. Oko 20 posto svjetskog ulova ribe se baca. Kad to vidim, pomislim na ljude koji umiru od gladi i osjećam bol. Riba je puno veći izvor proteina od govedine. Kako bi bilo divno da napravimo riblji kolač ili riblju salamu i damo je ljudima u siromašnim zemljama!

Nakon što sam se toga dosjetio, započeo sam projekte pripreme i uskladištenja velike količine ribe. Nije dovoljno samo uloviti ogromnu količinu ribe ako je nakon ulova ne znamo pravilno upotrijebiti. Čak se ni najbolja riba ne može sačuvati duže od osam mjeseci. Čak i ako se zamrzne i stavi u zamrzivač, zrak će ući unutra kroz pukotine u ledu i voda će izaći van. Možete izliti vodu na ribu i ponovo je zamrznuti, ali do tada će najbolji okus nestati i takva se riba može baciti. Skupljamo ribu koja se baca i istražujemo kako je pretvoriti u riblje brašno. Nastojali smo napraviti nešto što čak ni razvijene zemlje poput Francuske

i Njemačke nisu napravile. Riba samljevena u brašno može se jednostavno transportirati i uskladištiti, čak i u vrućim i vlažnim klimama. Riblji prah je 98-postotni protein, među najvišim proteinskim sastavima svih proizvoda hrane. Zbog toga može se koristiti da ljudi ne bi umirali od gladi. Riblje brašno se također može koristiti za pravljenje kruha. Još uvijek tražimo načine da ga učinimo dostupnim siromašnim zemljama svijeta.

Oceani sadrže neograničene količine zaliha hrane, ali najbolja metoda da se čovječanstvo spasi od problema s hranom je uzgajanje ribe u ribogojilištima. Predviđam da će postojati zgrade, slične neboderima kakve danas vidimo u našim gradovima, posvećene farmama riba. Koristeći vodeni sustav slavina, možemo imati farme riba u visokim zgradama ili čak na vrhu planina. S farmama riba možemo proizvesti više nego dovoljno hrane da prehranimo sve ljude na svijetu.

Ocean je blagoslov koji nam je Bog dao. Kad idem van na ocean, potpuno sam posvećen ribolovu. Ulovio sam razne vrste ribe u mnogim zemljama. Jedan od razloga zašto pecam jest da naučim ljude koji ne znaju kako loviti ribu. U Južnoj Americi proveo sam nekoliko mjeseci pokazujući lokalnim ljudima svoje ribarske metode. Sam bih uzeo zapetljane mreže i proveo tri ili četiri sata pokazujući im kako ih otpetljati.

Da bi osiguralo odgovarajuće zalihe hrane po niskim cijenama, čovječanstvo će trebati razviti oceane. Oceani i veliki pašnjaci, koji su još uvijek u prapovijesnom stanju, naša su konačna skladišta bogatstava. Ipak, taj zadatak ne će biti lagan. Od nas će se tražiti da idemo na mjesta gdje je tako vruće i vlažno, da će samo kretanje, te naporan i predan rad postati jako teški. Razvoj pašnjaka u tropskim područjima ne može se ostvariti bez strastvene i predane ljubavi prema čovječanstvu.

Jardim, u Brazilu, upravo je takvo mjesto. To mjesto je dosta teško za život. Vrijeme je jako vruće i bube, koje nemaju ni imena, konstantno grizu. Živio sam